

idet det jo fastsættes ved Amtsresolution, men man har dog fra forskjellige Sider været opmærksom paa, at Alimentationsbidragene sættes for lavt. Selv om man nemlig gaar ud fra, som der blev bemærket, at de fleste af dem, der ere implicerede i dette Forhold, høre til den tjenende Klasse eller den mindre formuende Klasse — det gjør de nu forøvrigt ikke, vil jeg dog tilføje — saa ere dog Alimentationsbidragene efter de nu gjældende Lønningsforhold satte alt for lavt. Det er jo endda imidlertid langt fra Tilfældet, at det alene er dem, der staa i dette Forhold, som skulle have eller give Alimentationsbidragene, og der maa derfor gives et langt større Spillerum i saa Henseende, saa at Alimentationsbidragene kunne sættes ikke saa lidt højere, end de nu blive. Selv det Barn, der skal opdrages under de allertarveligste Forhold, vil man ikke kunne vente at faae opdraget for en ringere Sum end ca. 80 Kr. om Aaret, og gaar man ud fra dette — det er nemlig den Pris, som man ser, at f. Ex. Fattigvæsenet omkring i Landet kan faae Børn anbragte til i forholdsvis gode, om end tarvelige Hjem — maa det laveste Alimentationsbidrag sættes til 40 Kr. Herved skal jeg i Øvrigt ikke opholde mig længere, thi saaledes som Forholdet er ordnet og tænkes ordnet efter dette Lovforslag, er dette jo en Administrations-sag og ikke nogen Lovgivnings-sag. Men det er jo ikke for Modererne, at hun faar sig tilkendt et Alimentationsbidrag; i mangfoldige Tilfælde gjøres det jo fuldstændig illusorisk ved, at den Paagjældende udbandrer til Amerika, saaledes som det blev paapeget af de to ærede Medlemmer, der repræsenterer Dele af Vendsyssel. Jeg har nu ikke lagt Mærke til, at denne Udbandring til Amerika har influeret i nogen høj Grad paa dette Forhold. Det skulde da være, om den vedkommende Mandsperson var idømt saa mange Alimentationsbidrag, 3, 4, 5, at det ikke var ham muligt at tjene Noget derudover, ja, saa kunde jeg tænke mig, han reiste til Amerika for at unddrage sig dem, men det vilde dog være en temmelig overdreven Sparsommelighed, om han, for kun at unddrage sig et enkelt Alimentationsbidrag, vilde reise til Amerika. Hvorom Alt imidlertid er, saa kunne Alimentationsbidragene gjøres fuldstændig lig med Kul, enten derved, at den Vedkommende rejser til Amerika, eller derved, at han affoner dem. Det er jo Noget, man meget ofte ser, at Folk, der ikke ville betale Alimentationsbidrag, affone dem; der er jo Mange, der ikke bryde sig det Mindste om at sidde nogle faa Dage i Fængsel for derved at blive fri for at betale Alimentationsbidrag. Unddrage sig

Betalingen af dem kan man altsaa paa mange forskjellige Maader, og det er et Forhold, som vi absolut maa gribe ind i. Vi maa sige, at det Alimentationsbidrag, der er sat som Bidrag for den Kvinde, der har født udenfor Ægteskab, skal hun have. Hvorledes skal man nu bære sig ad med at skaffe hende det? Lovgivningsmagten har her søgt at løse det Spørgsmaal, og jeg finder den Maade, hvorpaa man har søgt at løse det, fuldstændig rigtig, idet man maa skaffe det til Veie fra Barnefaderens Kommune. Men der er et uheldigt Forhold tilstede i det, som staa i § 4, idet der staa, at Moderen skal henvende sig til den Kommune, hvor Barnefaderen opholder sig. Det er et Omstøb, som jeg mener ikke burde finde Sted. Moderen burde ikke skulle henvende sig andre Steder end til den Kommune, hvor hun selv bor; thi det kan ikke nytte, at man vil paalægge en stakkels, mangen Gang ikke meget vidende Kvinde, som er ukendt med alle disse mange forskellige Forhold, og som maaste er ude af Stand til at skrive for sig osv., den Besvær, at skulle henvende sig til Barnefaderens Opholdskommune. Opholdskommunen kan være meget langt borte, og dette Paalæg kan kun vanskeliggjøre hende Sagen. Nei, vil man stille hende paa en nogenlunde rimelig Maade, tillader man hende at henvende sig til den Kommune, hvori hun selv bor, og saa lader man det blive denne Kommunes Sag at skaffe Oplysning om, hvor Barnefaderens Opholds- eller Forsørgelseskommune er, og tillige sørge for at inddrive Bidraget hos ham. Reglen maa være, som i Lovforslaget bestemt, at Pengene skulle staffles til Veie. Det kan ikke nytte at sætte Tvangsforholdsregler og Straf; thi det One, det dreier sig om, naar Barnet er kommet til Verden, er, at det skal forsynes og opdrages, og dertil skal der staffles Penge; hvorledes man skaffer sig dem, er det Spørgsmaal, som skal afgjøres. Men efter min Mening kan det ikke afgjøres paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade uden derved, at hvis det ikke er muligt at skaffe Barnefaderen til Stede eller faae ham til at betale, maa det blive hans Forsørgelseskommune, som yder Bidraget. Og at der saa er Balget imellem, om man vil lade ham affone Bidraget, hvis han ikke kan betale, saaledes som efter de hidtil gjældende Regler, eller lade det Ydede betragte som Fattighjælp, finder jeg fuldstændig i sin Orden. — Med Hensyn til de andre Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, bl. A. den i § 3, da sympathiserer jeg ogsaa fuldstændig med de Tanker, som der ere fremkomne. Jeg tror forøvrigt heller ikke, at man vilde kunne